Ч. 281. Второк 17 (30) грудня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Сойм краєвий. — До ситуациї. — Голоси ческої праси про ческий комунікат. — З грецкого парляменту.)

Нині о год. 10 рано розпочало ся 17 засідане сойму, відроченого дня 12 липня с. р. Супротив відроченя сесиї відпадають всякі вступні промови і формальности. Сойм відошле нині чвертьрічну буджетову провізорию і предложене Виділу краєвого о підвисшеню консумцийної оплати від пива, до буджетової комісиї, котра збере ся ще нині по полудни. Референт буджету п. ґр. Стан. Бадені предложить комісиї свій реферат, котрий без сумніву затвердить в цілости предложене Виділу краєвого. Ґенеральна дискусия над буджетовою провізориєю на три місяці 1903 р. розпічне ся ще нині на вечірнім засіданю, котре імовірно потреває дуже довго.

Угорскі міністри пп. Сель і Люкач, котрі прибули до Відня вчера в полудне, конферували по полудни від 3—5 години з міністрами австрийскими дром Кербером і ґр. Бен-Баверком в готели Сахера. В нарадах брав участь також угорский референт фінансовий. Вчерашні спільні наради скінчили ся знов безуспішно; нині будуть вести ся дальше.

Про відзиви німецких часописий о ческім мемориялї, робить ческа праса такі замітки: Narodni Listy вносять з голосів німецких дневників і відповідий німецких проводирів, що Німці уважають свою проґраму приказом, якому Чехи повинні піддати ся безуслівно. Однако ще так далеко не дійшло і не дійде. Наколиж становище Німців має бути міродатне, тоді годі думати про успіх переговорів. Але й тепер вже є ясно, хто перебиває успіхови порозуміня. — Politik виступає против того, щоби інтерес Німців мав бути і для Чехів найвисшою задачию. Ческим послам роблять докір, що они бажають угодову акцию простерти на Мораву і Шлезк, хоч льоґічно само про себе зрозуміло, що треба би бажати порозуміня між Чехами і Німцями на цілій лінії. Так само оправдане і основано на дійснім положеню есть домаганє, що управильнене язикових відносин повинно бути переведене перед адміністрацийною реформою. — Hlas Naroda на закид Німців, що ческі посли вертають знов до давної формули двоязикової рівноправности, замічає, що они домагають ся двоязиковости лише у вкішнім урядованю. Для внутрішного урядованя вимагає ся лише поступованя після рівних засад, що не виключає одноязикової рівноправности. Також постанова, що після спромоги повинні бути повіти национально розмежені а урядники належати по спромозі до национальности населеня, є уступкою, яка може Німцям улекшити уступку на заведенє внутрішної урядової мови ческої. Дневник сей додає, що ческе пропамятне письмо робить вражінє, що оно і на случай невдачі порозуміня кладе підвалину, улекшаючи міродайним чинникам відповідними поправками односторонної німецкої проґрами, довести до рішеня справи авторитативною дорогою. — Narodni Politika думає, що як Німцям справді розходить ся о порозумінє, то повинні би заявити свою готовість до переговорів на основі німецкої і ческої проґрами, замість уважати лише свою проґраму яко одиноку можливу підставу до переговорів. Оповіщенє ческого письма має сей добрий наслідок, що правительство тепер знає, на чім оно стоїть. Усуненє кривди з 17 жовтня 1899 р. (знесенє язикових розпоряджень) буде все найважнїйшим домаганєм Чехів. — Пражский Cas каже знов, що ческе пропамятне письмо робить дуже пригноблююче вражінє. Більша часть точок неясна і виминаюча, а то не добра відповідь на повну сьвідомости проґраму Німців. — Katolicke Listy доносять, що предложеня Чехів так уступчиві, як лише можна. Однако з німецкого боку вимагають безуслівної здачі. При таких услівях утрудно дійти до порозуміня. — Lidove No-

13)

МАРОККО.

VI.

З Марракеша до Древката. — В марокканьскім суді. — Пригода в багні. — Пражена саранча на вечерю. — Напад і зарізаний баран на перепросини.

(Конець).

За чотири години дороги доїхали ми до нашої цілн, до дуара Древкат. Доси їхали ми заєдно на всхід. Нас остерігали всюди, що в сих сторонах дуже небезпечно, бо тут волочить ся ватага розбишаків, котра в білий день нападає не то на подорожних, але й на села. Ми длятого їхали всі при купі, з рушницями готовими до стріляня і по можности були дуже осторожні. Але крім кількох пастушків не було видко ані живої душі. Через перші три години їхали ми широкою вижиною, зарослою по части корчами, в котрих крило ся множество всіляких птиць. Ґрунт в споді був зразу ріняковатий, опісля прийшла чорна земля а наконець піскувата глинка. Лиш на сій послідній части були деякі поля, а впрочім вся вижина лежала перелогом і єї уживано за пасовиско. Ми стрітили громадку людий, що волочила ся по цілім краю; то були музиканти, сьпівачки і таночниці, котрі, як казали, їхали з Тафілєта. Межи ними були таки досить хороші женщини, але всі були на цілім тілі так погано потитовані, що аж страшно виглядали. Всї були непозаслонювані, просили у нас то цукру, то горівки і взагалі були такі влізливі, що я рад був, коли остаточно та зволоч від нас відчепила ся і пішла в дальшу дорогу.

Нараз, мов би мур, стануло перед нами нове пасмо вже трохи висших горбів; тут показали ся вже скали, котрі так утрудняли дорогу, що мусїли вузким вивозом їхати більше як годину, заким переїхали через них. Мій слуга Омар упав був на однім особливо труднім місци з коня і зломив повірену єму рушницю. Під сю хвилю була то велика шкода. Горби були взагалі пусті, лиш у вогкійших ярах було трохи трави та корчів. В споді, по другім боці тих горбів, на краю нової просторої вижини, лежало сільце Древкат. Та й тут приняли нас люди дуже дружно, тим більше, що я з кількома із тутешних людий познакомив ся був вже в Марракешу, і яко здібних милих, приймив їх на службу. Всї взяли ся нам помагати, і табор стanув в одній хвили готовий. Ахмед десь був щез і за пів години вернув знову та приніс великий кіш повен саранчі. Я гадав зразу, що він хоче курем зробити якись особлившу радість, але я помилив ся; бо за хвильку всі як були позасїдали коло грани та взяли ся пражити на ній ті комахи і заїдали як колиб не знати який великий присмак. Навіть жінки і діти збігли ся, щоби бодай трошки випросити для себе тої улюбленої ласощі. Тота ориґінальна вечеря закінчила ся чаєм, котрим ми запили також і дружбу з людьми сего села. Тимчасом настала була вже десята година, ми розставили варту і полягали спати.

Ніч була дуже студена; я не міг заснути і перевертав ся на всї боки та й не розбирав ся, і поклав рушницю та револьвер коло себе. Може в чверть години по півночи роздав ся нараз таки десь дуже близько острий вистріл та залунав серед тихої ночи; куля продерла полотно намету і свиснула понаді мною. В однїй хвили схопили ся всї на рівні ноги і зробив ся заколот, який годї описати, при чім не обійшло ся і без комічних сцен. Конї почали іржати і перепуджені ставали дуба; декотрі зьвірята поурнвали ся і розбігли ся мов скажені. Мій слуга Йосиф став вимахувати рушницею і верещав як би не своїм голосом, а при тім шибав собою так, що аж порозривав стїни намету. Але відважний Ахмед навіть без рушниці, лиш з ножем в зубах, вискочив мов би який лютий зьвір, перескочив через високий вал, на котрім було понатикане тернє, і гнав ся може годину далеко за розбишаками, узброєними в рушниці; був би може котрого з розбишаків і зловив, але они всї були голі та понамащували собі тіло оливою.

Серед темноти і критого терену удало ся було напастникам, мимо розставленої сторожі підсунути ся аж на 40 до 50 кроків під наш табор і звідси зпоза тернистого валу та якихсь старих мурів зачали они на нас стріляти. Задлятого, що то було близько, казав я стріляти лиш шротом, і вистало кілька таких вистрілів, щоби тота зволоч пустилась в розтіч. Серед

viny заявляють, що по висловленю думок з обох таборів, міністер-президент може собі виробити суд, по котрій стороні бажають мира. — Hlas замічає, що відповідь Німців на ческе письмо виключає всяке порозуміне. Показує ся на ново, що Німці лише удають миролюбивість, але про неї зовсім не думають. — Selske Listy похваляють ческе пропамятне письмо яко справді уміркуване і миролюбиве. Поступоване Німців однак вказує, що до порозуміня не прийде.

При отвореню сесиї грецкого парляменту прийшло до великої бучі. Між сторонниками Деліяніса і Феотокіса вибухнув спір о вибір президента по старости. Урядники парляменту належать до сторонництва Феотокістів і они, замість віддати ключі палати правительству, віддали їх віцепрезидентови розвязаної палати, покликуючи ся на реґулямін, після котрого інтереси парляментарної палати має полагоджувати президент розвязаної палати аж до часу вибору нової президиї. Маючи ключі, Феотокісти хотіли прийти перші до палати і найстаршого з поміж себе вибрати хвилевим президентом. Рада міністрів, довідавшись о тім, порішила на засіданю, яке відбулось в ночи, силою отворити палату. Парлямент обставлено войском і отворено вхід. Коли надійшли Феотокісти, президував вже найстарший член сторонництва Делянітів, а митрополит відчитував молитву. Розпочала ся сварка, а кинений каламар впав до кропильниці. Се було командою до загальної бійки. Ґалерия звела страшний крик: „Проч з Феотокістами!“ Серед того крику Феотокісти вийшли з салї і запанував спокій. Допера тепер увійшов на салю король і отворив сесию престольною промовою.

Новинки.

Львів дня 29 го грудня 1902.

— **Курс кутя кєний** при Академії ветеринарії у Львові розпічне ся дня 1 січня 1903 р. і буде тревати до 30-го червня 1903. Челядники ковальскі мають зголосити особисто і предложити сьвідоцтво з добрим успіхом школи народної, сьвідоцтво визволеня і сьвідоцтво дволітної практики челядничої.

— **Зелїзниця Львів-Винники-Підгайцї.** Справа тої зелїзниці вже остаточно порішена. Головний дворець стане за личаківскою рогачкою, так, як собі місто Львів бажало. Правительство піднесло ґарантований капітал о 1 міліон, т. є. на 12 мілїонів, а решту до будови потрібного капіталу мають достарчити край, місто Львів, повіти, громади і інтересовані особи.

— **Із Щирця.** Загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Щирци відбудуть ся в четвер дня 1-го січня 1903 о 2-ій годинї пополудни в будинку побіч лат. костела з отсим порядком нарад: 1. Отворене зборів, 2. звіт уступаючого виділу, 3. звіт касовий, 4. вибір нового виділу, 5. внесеня і інтерпеляциї членів, 6) з господарства (відчит).

— **Важне для катехитів і тих, що учать релїґії в народних школах.** Вже вийшли три части практичного провідника для катехитів, в котрих поясняє ся в дуже приступний спосіб науку релїґії для дітий 1, 2, 3 і 4 кляси, взглядно для дітий шести степенів науки. Після тих підручників можна учити і в церкві і по части надають ся они до займаючого читаня в читальнях. Всї три части можна набути в книгарнях ім. Шевченка і Ставропигійскій у Львові по цінї 4 кор. 80 с., а з почтовою пересилкою о 20 с. більше. Радимо щиро закупити сю одиноку книжку, котра так дуже є потрібна для кождого вірного християнина-католика.

— **Удушив ся кусником мяса.** Страшна пригода стала ся в заведеню для невилїчимих недужих ім. Біліньского. Хорий на умі Іван Макогон споживаючи обід удушив ся кусником мяса. Заким можна було дати єму якусь поміч, він вже помер внаслїдок удушеня.

— **За короткі штани.** Коло Дрездна появив ся якийсь „чоловік природи“. Єсть то учитель музики Гаер, котрий серед найбільшої студени убраний лиш в легонький бавовняний кафтаник і зовсім коротенькі штани, впрочім — як то кажуть — голий і босий бігає по улицях в Радебайм під Дрезднoм вздовж ріки Лаби. Сими днями завізвало єго староство, щоби він убирав ся в довші штани, бо в противнім случаю буде караний за публичне згіршеня.

— **Вихри, заметіль і громи.** Від кількох днїв настала дивна зміна у воздусї. Тепер потеплїло так, що сніг топить ся як би вже весна настала, а замість снїгу пускав ся у Львові вже дрібний дощ і люди ходили під парасолями, із заходу вів теплий вітер. Але ще перед кількома днями в ріжних сторонах краю була страшна заметіль. В ночи на 26 с. м., коли поїзд тягаровий їхав з Нового Санча до Сухої, станув в Добрій, де причіплено до него другу машину. Коло кільометра 133 3 відчіплено ту машину і она мала вернути назад. Нараз в дорозї за будкою 3 кільометри перед Доброю звіяла ся о 11 год. 30 мін. така заметїль, що сніг засипав машину на три метри високо, так, що єї зовсім не було видко. З Мшани долїшної вислано другу машину, щоби тамту витягала; в Касині всїв на ню начальник стациї та разом з машиністом Йосифом Калитою і топником Михайлом Реплем поїхали засипаній машинї на поміч. Але що внаслїдок заметели погасли були всї сиґнали, отже і на засипаній машинї, то тамта друга машина виїхала на засипану, а внаслїдок того начальник, машиніст і топник сильно потовкли ся. Щоби машину відкопати, побуджено в сусїднім селї людий, а ті числом 80 ледви по трох годинах тяжкої працї могли відкопати машину. В сторонах коло Нового Санча була через три днї страшна заметїль, серед котрої блискало і гриміло. Вихор зривав дахи на сїльских хатах та валив комини. З Живця доносять, що минувшої пятниці о 12 год. 40 мін. в полудне надійшла з полудневого заходу велика туча і посипало градовими крупами, а в місті вдарив грім чотири рази. Перший грім вдарив у вершок вежі тамошної церкви, пробив мідяний дах і досягнув аж до ланцухів вежового годинника. — Зі Скавини доносять, що там минувшої пятниці грім вдарив в тамошну латиньску церкву і убив на місци кравця Ромка. В Новім Санчи вдарив грім в якусь хату в хвили, коли дуже мело снїгом; перед тим падав великий дощ. — З пятниці на суботу перестали були ходити межи Краковом а Львовом; один поїзд пущений зі Львова рано, застряг коло Сихова. На лїнії Тернопіль-Ходорів загряз в пятницю вечером поїзд особовий перед стацию в Козовій, і подорожні мусїли ночувати в поли, серед голоду і студени, позаяк ваґони задля браку пари не можна було огрівати. Часть подорожних позістала в Кривім, а часть саньми поїхала до Підвисокого.

того заколоту дивним дивом ніхто з наших людий не був зранений. Задля темноти годі було гнати ся за розбишаками. На другий день перешукали ми ціле місце коло нашого табору і знайшли двох зранених шротом; я казав їх відставити до досить далекого їх села.

Сподіваючись нових нападів, казав я на другий день укріпити наш табор. Мої люди викопали насамперед довкола табору на метер глубокий окіп та усипали на 2 метри високий вал, котрий ще обложили посплїтаним терном. Вхід до того табору заставили ми на ніч сїдлами, призначеними до складаня наших пакунків, а коло них поставили варту. По середині табору стояв мій намет а коло него намет з кухнею. По обох боках сих наметів повбивано колики, до котрих поприв'язувано зьвірята; по за ними були намети для служби і місця для варти.

Але напад вже не повторив ся. Противно, з ворожого нам доси дуара прийшла пізнїйше депутация, котра перед моїм наметом зарізала баранчика і завела переговори зі мною. Люди ті казали, що они жалують того, що стало ся та готові дати менї 50 дурів золотом і кілька штук худоби, скоро я їм приречу, що не скажу о тім в Марракешу нічого. Я відповів їм на то, що ні їх дарунків не треба, а за таку дурницю не буду жалувати ся перед марокканьскими властями, бо я і без них готов кождої хвилї боронити ся та сам собі зробити справу. Люди ті, очевидно вдоволені, пішли собі і я мав від тепер спокій. Правда, що мої приятелї з Древката напирали на мене, щоби я конче став їх проводирем і напав на сусїдне село та за кару до чиста єго ограбив. Таке підприємство може би було й удало ся, бо ми були і лїпше узброєні і мали би були бодай таке саме число людий, як і противна сторона, але я тому рішучо спротивив ся, щоби не наробити собі нового клопоту.

В кілька днів опісля різали знов баранчика перед моїм наметом. Сим разом явила ся депутация зі всїх довкрестних дуарів і по многих поклонах таке менї заявила: „Ми спокійні і миролюбиві люди, жиємо як можемо й виємо з рільництва, ловлї та годівлї худоби, але правительство так нас гнобить, що ми вже не можемо дати собі ради а наші шейхи та каїди так нас деруть та мучать, що годі вже дихати. Ми вже не можемо того довше видержати і волимо хоч би й згинути в обороні нашого добра. Ми готові навіть взяти ся до оружия. У тебе єсть розум і ти міг би мати у нас повне довіре. Ми побудуємо тобі красну хату та й заложимо город; дамо тобі худобу, гроший і поля та будемо тебе і твоїх людий та й твої зьвірята живити. Будеш жити між нами як би який князь та й будеш нашим паном. Не жадаємо від тебе більше нічого, як лиш того, щоби ти був між нами і своєю особою дав нам якусь оборону, щоб ти не позволив шейхам та воякам нас здирати. А колиб мало прийти до борби, то ти мусїв би стати нашим проводирем.

Отже показала ся для мене як найкрасша нагода стати проводирем розбишаків, а колиб пощастило ся, то може й пануючим князем. Признаю ся отверто, що я через хвильку сам не знав, що робити і що на таке предложене відповісти. Менї видавало ся то таки дійстно красною задачею мого житя помочи кільком тисячам людий освободити ся від лютого і несправедливого правлїня та поволи довести їх до благодати цивілїзацию. Але я розважив собі опісля добре, які були би з того наслїдки. Задля такої дурниці могло би ще може прийти і до европейскої війни, отже я того предложеня не приняв і відпустив депутацию з надїєю, що в неодовзї прийду з більшою силою а тоді може дасть ся щось зробити.

Але пригода в Древкаті мала ще й дальші неприятні наслїдки для мене. Двох людий з дуара, якийсь Ельґалїм і єго шурин, оба в своїм роді лепскі хлописка, станули в тій короткій борбі по моїй стороні. По моїм від'їздї фанатичний шейх хотів їм за то відплатити ся, що они ізза християнина стріляли на правовірних своїх земляків, отже казав безпощадно розграбити їх майно. Коли и вернув з моєї подорожі в гори до Марракеша, втекли они оба до мене і крили ся в моїм домі, бо бояли ся, щоби шейх їх не убив. Я просив їх для того німецке посольство в Танджері, щоби оно так і зробило не лиш зі взгляду на удержане поваги нїмецкої але й безпечности европейских подорожних в глубині краю.

На жаль набавив ся я в Древкуті малярії і мусів тут, в самотнім дуарі, побути далеко довше, як то первістно наміряв. О скілько менї на то здоровлє і наставша тимчасом пора дощів позваляли, ходив я на польоване в сусїдні сторони та займав ся розслїдами землї. Ядро гір творить білий кварцовий камінь. Всюди було повно красних і великих т. зв. гірских кришталів, а так само вже при самих поверхових розслїдах показували ся красні аметисти і т. зв. димні топази. Менї показувано також малі смараґди, але чи они походять дїйстно із сих сторін, того не важу ся сказати. За то в кварцовім каміню було всюди видко грубі жили зелїза, а навіть і слїди золота, але так маленькі, що ледви чи оплатилось би тут добувати золото. Той кришталїчний осередок був обложений більше або менше грубими верствами вапняка і шифру (лупця). На просторій вижині піднимали ся місцями самотні шифрові горби, котрих полупані спади вкриті були пісковатою глиною, але мимо то-

Господарство, промисли і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: „Тарифи особові і пакункові“. — З причини запровадженого податку від перевозу осіб, увійдуть в житє з днем 1-го січня 1903 слїдуючі нові тарифи: 1. Тарифа часть II. Тарифи і постанови тарифові для перевозу осіб, пакунків, посилок експресових і псів в руху льокальнім ц. к. австр. зелїзниць держ.— 2. Тарифа часть II. Тарифи і постанови тарифові для перевозу осіб, пакунків, посилок експресових і псів на зелїзницях льокальних позістаючих в зарядї держ., на котрих тарифа часть II. сїть всхідна для руху льокального ц. к. австр. зел. держ. не має примінення. — 3) Австро-угорско-російский звязок зелїзничий. — Тарифа для перевозу осіб і пакунків поміж австро-угорскими і російскими стациями, обовязуюча від 19 грудня 1902 ст. стилю 1 сїчня 1903 н. ст. 4) Австро угорский рух особовий. — Зшитка IV. — Тарифа для безпосередного руху особового поміж стациями ц. к. австр. зелїзниць держ. і ц. к. управ. зелїзниці північної Цїсаря Фердинанда з одного а стациями корол. угорских зелїзниць держ. і угорскими стациями ц. к. упр. зелїзниці Кошицко-богумильскої з другого боку через Керешмезо, Лавочне, Мезо Ляборч, Орлів, Звардонь і Ферінґ. — З запровадженем сих нових тариф зносить ся рівночасно такі самі старі тарифи а то до точки 1) з дня 1 жовтня 1900, до 2) з дня 1 сїчня 1898, до 3) з дня 19 вересня ст. ст. 1 жовтня н. ст. 1898, до 4) з дня 1 серпня 1900 враз зі всіми додатками. Нові тарифи можна набути у дотичних зарядів зелїзничих, почавши від 15 грудня 1902.

З днем 1. сїчня 1903 зносить ся еще слїдуючі тарифи враз зі всіми додатками. — 1) Ц. к. австрийскі зелїзниці держ. — Ц. к. управ. зелїзниця північна Цїсаря Фердинанда. — Тарифа з 1. вересня 1897 для безпосередного перевозу осіб поміж стациями ц. к. управ. зелїзниці північної Цїсаря Фердинанда з одного, а стациями ц. к. австр. зелїзниць держ. і зелїзниць льокальних, позістаючих в зарядї держ. з другого боку, дальше поміж галицкими стациями ц. к. упр. зеліз. північної цїсаря Фердинанда через шлях ц. к. зелїзниць держ.: Підгіре-Бонарка-Кальвария. — 2) Рух особовий поміж Нїмеччиною, Австро-Угорщиною і Румунією, через Одерберґ, Дзедзіц, Осьвецім, Мисловичі і Опаву. — Тарифа з дня 1 марця 1900 для перевозу осіб і пакунків поміж нїмецкими стациями з одного, а стациями австрийскими, угорскими, румуньскими, як також Константинополем, Анконою і Венецією з другого боку через Одерберґ, Дзедзіц, Осьвенцім, Мисловичі і Опаву. — 3) Австрийско-румуньский рух особовий. Тарифа і виказ удїлів з дня 1 жовтня 1900 за перевіз осіб і пакунків поміж стациями упрв. австро угорского Тов. зелїзниць держ., ц. к. упрв. зелїзниці північної цїсаря Фердинанда і ц. к. австр. зелїзниць держ. з одного, а стациями зелїзниць румуньских з другого боку через Іцкани. — 4) Галицко-ческий рух особовий. Тарифа часть II і вик з удїлів з 1 марця 1899 для безпосередного перевозу осіб поміж стациями Еґер, Франценсбад, Карльсбад, Прага і Тепліц з одного, а стациями ц. к. упрв. зелїзниці північної цїсаря Фердинанда і ц. к. австр. зелїзниць державних з другого боку через Прагу, Б. Трібав, Оломунець, Єґерндорф, Прерав і Краків.

За для заметїли снїжної на шляхах: Переворск Розвадів, Борки великі-Грималів, Львів-Белзець, Львів-Клепарів-Янів і Хабівка-Закопане всякий рух здержано аж до відкликаня.

Задля заметїли снїжної на шляху Новий Лупків-Тісна здержано рух загальний аж до відкликаня.

Телеграми.

Відень 29 грудня. Крім галицкого сойму зібрали ся нинї ще сойми: ческий, зальцбурский, стирийский і шлезкий.

Відень 29 грудня. Прибув сюди новоіменований нїмецкий амбасадор ґр. Ведель.

Будапешт 29 грудня. В суботу відбула ся тут рада міністрів, котра узнала ситуацию критичною.

Льондон 29 грудня. Бюро Райтера доносить з Курасо, що в Каракасї розійшла ся вість, немов би віцепрезидент Венецуелї приготовлював замах против президента Кастра.

Париж 29 грудня. Як доносять з Мартинїки вибухає на ново з великою силою вулькан Мон Пеле.

го хоч лиш в дуже маленькій части були засїяні ячменем і пшеницею.

Дуже інтересними і видатними були тут лови; можна було завсїгди полювати на всїляку звірину то в одних то других сторонах. Ґазелї і антальопи появляють ся тут иноді стадами по кілька тисячів; коли засїсти на них і пустити передні спокійно дальше, то прочі ідуть слїпо за ними як вівцї; тому й не диво, що навіть один Араб своїм крісом (стародавні рушницї, що з кременя кресуть огонь і запалюють порох) може навіть серед недогідних обставин убити на день 30 до 40 штук. Лисів зловив я одного тиждня на зовсїм прості зеліза 12 штук. Заяців єсть тут велике множество, але кріликів, котрих в північнім Мароккү така маса, нема на полудни зовсїм. Зато дикі голуби і пустинні куропатви подають приятну зміну в щоденній, звичайно дуже одностайній поживі. Та й грубого звіря тут не брак, бо шакалї, іхневмони, рисї і дикі коти не належать зовсїм до рідкости, а дальше в горах появляють ся також парди, але польоване на них межи дебрами єсть і дуже трудне і небезпечне. Пишною дичиною суть тут також великі дрохви та шипуни або їжатцї, котрі виходять лиш в ночи із своїх пор. Европейцї не люблять мяса шипуна, але я можу сказати з власного досьвіду, що єго мясо дуже смачне. Дуже впадає в очи жиюча тут помежи скалами мідица (наша европейска мідица єсть дуже подібна до миши), зьвірятко такої величини і масти як щур, лиш що має дуже довгі задні ноги і великі очи як у сови а рийковатий писок у неї дуже довгий.

Одного разу вибрав ся я сам один зі зганяним вже Ельґалїмом на всїх печерез просторy вижину, щоби розглянути ся докладнїйше в тій сторонї. Ми переїхали через великий дуар, котрий має що найменше 2000 жителів, та наробили там нашою несподіваною появою великої дивовижі. В кілька хвиль опісля злїзли ми поза селом із коний та сїли в тїни дерев снїдати. Нараз обступило нас кілька сот цїкавих людий, а між ними особливо богато жінок і дїтий. Ельґалїм зміркував очевидно, що наше положенє небезпечне, і всїлякими тайними знаками давав менї знати, що нам пора би звідси забирати ся. Але менї здавало ся, що якраз то було би небезпечно, як би я показав, по собі, що чогось бою ся, що лагодив собі спокійно свій снїданок, а відтак ще й викурив кілька папіросів. Вскорі явив ся також і шейх, порозганяв жінки й дїти, але зато сїв коло мене, а єго достойники позасїдали кругом довкола нас. Шейх показав ся чемним чоловік, бо почестував мене стравою, та й перепросив за то, що єго люди такі влїзливі; они — казав він — тому такі, бо ще нїколи не бачили „назрама“ (християнина).

Наконець перестали дощі падати та й я подужав, отже вибрав ся в дальшу дорогу в гори.

* * *

Справа марокканьска знову притихла, мабуть головно длятого, що Анґлїя і Нїмеччина поки що знайшли собі пильнїйший предмет своєї полїтики у Венецуелї. Але она відтак мабуть в неодовзї знову. Марокко в північно всхідній Африцї єсть тим, чим Туреччина в полуднево-всхідній Европі — питанем часу. А поки що всїлякі подорожники, анґлїйскі, нїмецкі і французскі розглядають ся пильно по сїм краю та вишукують сторони, котрі би для їх правительств були найдогіднїйші та прокладають дорогу нїби то для европейскої культури і цивілїзациї, а поправдї для заборчої полїтики великих держав европейских.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa. Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Остружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сочава, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави. Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в недїлї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Бруховичь від 7/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезо
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/6 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 15/5 до 15/9.
	3·26	„ Бруховичь „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Бруховичь від 1/5 до 30/9.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнга
	6·20	„ Кракова. Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/5 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від 1/5 до 15/9 в недїлї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня. Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Бруховичь від 7/5 до 15/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
3·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Черніівцїв
	3·14	„ Бруховичь
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Коломиї
	10.03	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в недїлї і сьвята
	7·04	„ Бруховичь від 1/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9.
	8·50	„ Бруховичь від 1/7 до 15/9 що дня
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан. Коломиї, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. и. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красіцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).